

z porušení smlouvy služební nebo pracovní a tudíž o škodu odvozovanou právně nebo fakticky z obsahu pracovního poměru, jak by bylo třeba, by založena byla příslušnost pracovního soudu podle §§ 1 a 2 písm. c) zák. čís. 131/1931. Ani o příslušnosti podle § 2 písm. d) cit. zák. nelze mluvit, neboť žalobce nedomáhá se ani vydání vysvědčení nebo vydání určitého jeho obsahu a povinnost k příznivému a rychlému vyřízení informačních poptávek p o u k o n ě n í služebního neb pracovního poměru, pokud se týče k vyřízení takových dotazů vůbec, nelze zřejmě opírat o služební smlouvu již uhaslou.

Čís. 13593.

Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.).

Označují-li se výrazem »Redis« péra s ohnutou špičkou, určená výlučně pro ozdobné písmo, b e z o h l e d u n a j e j i c h p ů v o d, nelze spatřovati jednání, přičící se dobrým mravům soutěže, v tom, že obchodník nedal prostému zákazník, žádajícímu péra redisová, právě péra pocházející od firmy, pro niž byla zapsána ochranná známka »Redis«, nýbrž jiná péra podobného druhu, a že ho na to neupozornil.

(Rozh. ze dne 1. června 1934, Rv I 571/33.)

Žalující berlínská firma domáhala se na žalované plzeňské firmě, by bylo uznáno právem, že žalovaná jest povinna zdržeti se při prodeji psacích potřeb, jež nepocházejí z podniku žalobkyně, užívání pro žalobkyni chráněného označení »Redis«. O b a n i ž š í s o u d y žalobu zamítly, o d v o l a c í s o u d z t ě c h t o d ů v o d ů: Žaloba ve zjištěném a vlastně nesporném vydání per cizí provenience na objednávku per redisových v závodě žalované strany shledává nekalou soutěž podle §§ 1, 4 a 11 zák. proti n. s., protože jde prý o nesprávné označení původu a o zneužití zvláštního označení žalující strany, která toto označení po právu užívá a protože se přičí dobrým mravům soutěže, byla-li poslu žádajícímu redisová péra vydána péra značky »Resisto Massag«, aniž byl upozorněn na to, že žalovaná péra »Redis« nevede. O nekalé soutěži podle § 4 nemůže býti vůbec řeči, neboť paragraf ten má na mysli jen nesprávné označování geografického původu zboží, o něž tu nejde. Ani § 11 nelze použít, poněvadž odst. (3), který by snad mohl přijíti v úvahu, předpokládá, že dotyčné zvláštní zevnější zařízení podniku, v souzeném případě tedy registrovaná známka »Redis« sloužící k označení vyráběných per, je pro žalující stranu v zákaznických kruzích příznačná, což žalující strana vůbec ani netvrdí, ba v protokole ze dne 24. září 1931 dokonce výslovně tvrdí, že jest nerozhodné, jak žáci a kupitelé otázku tu posuzují, ježto jest jen rozhodné, že žalovaný jest velkoobchodníkem a byl vícekrát na ochrannou známku žalobkyně upozorněn. Zbýval by tudíž § 1 zák. proti n. s., ale jen v tom případě, kdyby bvlo lze kvalifikovati pozastavené jednání žalované strany jako přičící se dobrým mravům soutěže. V tom ohledu však odvolací soud vzhledem na skutková zjištění prvního soudu, jež podle § 498 c. ř. s. běře za podklad i pro vlastní rozhodnutí, souhlasí s právním názorem soudu první stolice, že

tomu tak není, neboť stalo-li se v Plzni označení »redisová péra« a »redisovo péro« opravdu již označením druhovým, tak, že kupující, požadující redisové péro, nemyslí při tom vůbec na provenienci péra a na ochrannou známku, nýbrž jde jim jen o péro se sploštělou špičkou hodící se k písmu nadpisovému bez ohledu na to, od které firmy pochází, nelze shledávati v tom, že žalovaná strana pokud se týče její personál, poslouží jim redisovým pérem značky »Resisto Massag«, jež jediné vede, a neupozorní je výslovně na to, že existuje též péro značky »Redis« a nezeptá se jich, zda chtějí pravé péro redisové, či jen nepravé péro redisové, jednání soutěžitelsky nemravné. Jím by bylo jen tenkrát, kdyby prodávající kupujícímu žádajícímu výslovně pravé péro značky »Redis«, vědomě neb z nedbalosti podstrčil péro značky jiné. Proto je v souzeném případě též úplně lhostejno, že ochranná značka »Redis« je dosud v platnosti a že jinde snad vůbec neb od určitých jednotlivců jest jako taková respektována. Nejde o porušení ochranné známky, nýbrž o nekalou soutěž, které v souzeném případě není.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Nižší soudy vzaly za prokázáno, že jméno »Redis« se stalo i na školách, i v odborných kruzích obchodních a mezi kupujícím obecnstvem všeobecným označením určitého druhu ozdobného písma a všeobecným označením per s ohnutou špičkou, výlučně pro toto písmo určených, že také zákaznictvo označuje vůbec péra tohoto druhu slovem »Redis« bez ohledu na jejich původ a že dnes se již všeobecně u odběratelů i obchodníků označuje péro s klapkou na konci jako péro redisové, obchodní příručí zejména že ve výrazu »redisové péro« vidí jen označení tvaru a nikoli označení původu; výraz »Redis«, že jest dnes pokládati již za jméno druhové, nyní již neprosto vžité i u odběratelů, i u obchodníků. Vychází-li se z tohoto zjištění, jež je pro dovolací soud v souzeném případě závazné, nelze uznati za nesprávné posouzení věci v tom, že nižší soudy žalobní prosbu zamítly, neboť nelze o žalovaném říci, že za toho stavu věci jednal proti dobrým mravům soutěže, když zákazník, žádajícímu péra redisová, nedal právě péra pocházející od žalobkyně, nýbrž jiná péra podobného druhu — značky »Resisto Massag«, a že ho na to neupozornil; není tu podmínky § 1 zák. proti nekalé soutěži, protože tu není rozporu s dobrými mravy soutěže, a to ani s hlediska případného obdobného použití § 11, 3 l. c., protože tu podle onoho zjištění již nejde o označení zboží, jež by v zákaznických kruzích platilo za příznačné právě jen pro podnik žalobkyně. Protože případ i po právní stránce jest posouditi podle konkrétních skutkových okolností, jest podle těchto okolností posouditi také, o jaké kruhy zákaznické zde šlo, to jest podle toho, s kým podle zjištěného stavu věci žalovaný předsevzal závadné jednání — ať již nesprávné poznačení výrobku, nebo nepřímé použití jeho označení jako zevnějšího zařízení podniku. — Podle zjištění šlo tu o prostého zákazníka, který podle skutkového zjištění na ono poznačení již neklade žádnou váhu, takže tu nebylo podkladu pro jednání, jež by se přičilo pojmu dobrých mravů soutěže, nehledíc ani k tomu, že podle skutkového

zjištění soudů nemá poznačení »redis« příznačnosti pro žalobkyni již ani v širších kruzích obchodních. Tak věc v podstatě posoudil také odvolací soud, aniž mu lze vytýkati, že použil a nesprávně vyložil předpis § 6 zák. proti nekalé soutěži.

Čís. 13594.

Ujednání, jímž se zaměstnanec zavázal zaměstnavateli, že mu nahradí i ztráty na zboží a na penězích, jež sám nezavinil, zejména škodu vzniklou krádežemi třetích osob, nepřičí se dobrým mravům.

(Rozh. ze dne 1. června 1934, Rv I 653/34.)

Žalobce byl zaměstnán u žalovaného družstva jako skladník. Podle služební smlouvy převzal plnou zodpovědnost za stržené peníze a zboží a byl povinen hraditi každou ztrátu, ať k ní došlo z jakéhokoliv důvodu, zejména též nepoctivostí zaměstnanců. Z prodejny, v níž byl žalobce zaměstnán, bylo odcizeno 3.047 Kč a zboží v ceně 4.700 Kč. Žalobou, o níž tu jde, domáhal se žalobce na žalovaném družstvu jednak vrácení jistoty 2.629 Kč, jednak zaplacení částek 50 Kč a 133 Kč, které prý mu žalované družstvo dluhuje jménem příbytečného a novoročního. Žalovaná strana, doznavajíc, že žalobci zažalovaných 2.813 Kč nevyplatila, pokud se týče si je zadržela, namítla, že nárok žalobcův zanikl započtením na její vzájemnou pohledávku, k jejíž náhradě se žalobce zavázal služební smlouvou. Vzájemná pohledávka spočívala podle tvrzení žalované strany v tom, že při inventuře prodejny, jejímž vedením byl žalobce pověřen, zjištěno bylo manko na penězích 3.047 Kč a na zboží v ceně 4.757 Kč. Oba nižší soudy žalobu zamítly, odvolací soud z těchto důvodů: Jde tu o výklad písemného ujednání ze dne 17. prosince 1930, jehož pravost byla již před procesním soudem uznána. Listina obsahuje zejména tato v úvahu přicházející ustanovení: »Běru úplnou zodpovědnost jak za stržené peníze, sklad zboží, tak i za zařízení prodejny. Jsem proto povinen nahraditi každou ztrátu na zboží, zařízení, pokud toto netrpí stálým používáním, k čemuž při předání bude vzat zřetel, a ať se stala z jakýchkoli důvodů. Následkem toho musím býti při vedení prodejny odezřetný a nemohu se vymlouvat, že jsem úbytek nezavinil, jako na příklad, že vznikl nepoctivostí zaměstnanců, odcizením nebo z jakéhokoli důvodu jiného. Tento bezpodmínečný závazek platí ovšem po celou dobu mé činnosti, ohledně zboží a všeho ostatního, co do prodejny dojde, co i z prodejny odešlo, ať v penězích, ve zboží neb v obalech. Za peníze ručím, pokud je nepředám osobě představenstvem k inkasu splnomocněné, nebo pomocné síle v prodejně zaměstnané k odvedení pro ústředí, respektive neodvedu složenku (stvrzenku) poštovního úřadu s týdenní bilancí ve smyslu nařízení představenstva. Veškeré závady, nespolehlivost podřízených zaměstnanců, krádeže těmito neb jinak přivoděné, špatné ochrany proti krádeži u dveří, oken atd., jsem povinen ústředí písemně oznámiti včas, ihned po zjištění a proti písemnému potvrzení oprávněného úředníka, jinak ručím i za škodu následkem toho